

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 2) พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น และ 3) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยการเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) ดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะ ที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น และระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ เท่ากับ ($\mu = 2.72, \sigma = 0.46$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปฏิบัติจริง ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.74, \sigma = 0.44$) รองลงมาคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.73, \sigma = 0.44$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.68, \sigma = 0.47$)

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.81, \sigma = 0.38$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงาน และด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85, \sigma = 0.36$) รองลงมาคือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85,$

$\sigma = 0.36$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77, \sigma = 0.42$)

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีค่าดัชนีสูงสุด คือ ด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.81 เป็นจุดอ่อนของการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงาน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.78 และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.75 นับเป็นจุดที่จำเป็นในการพัฒนาเป็นลำดับสุดท้ายของสภาพการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

5.1.2 ผลการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ 1) หลักการแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของรูปแบบ มี 2 ส่วน ได้แก่ 3.1) ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) จัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) ประเมินสรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) 3.2) การส่งเสริม 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านการดำเนินกิจกรรมซึ่งรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นภาพรวมมีมาตรฐานความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74, \sigma = 0.44$) และด้านมาตรฐานความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) ส่วนคู่มือการใช้รูปแบบฯมีมาตรฐานความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) และด้านมาตรฐานความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82, \sigma = 0.39$)

5.1.3 ผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จากการทดลองใช้รูปแบบฯ พบว่า รูปแบบมีผลการใช้ตามตัวชี้วัด คือ ระดับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนและหลังการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายก่อนและหลังการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยหลังการใช้รูปแบบ สมรรถภาพทางกายสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ

ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียน และผู้ปกครองมีระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.94$, $\sigma = 0.23$)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

สภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงาน และด้านความพร้อมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านด้านการดำเนินกิจกรรม หรือการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีค่าดัชนีสูงสุด คือ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.82 เป็นจุดอ่อนของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงาน และด้านครูผู้สอนมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.80 และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านความพร้อมของนักเรียน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.77 นับเป็นจุดที่จำเป็นในการพัฒนาเป็นลำดับสุดท้ายของสภาพการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ให้มีผลงานที่เป็นประจักษ์โดยเน้นกิจกรรมการส่งเสริมที่มุ่งสู่การเป็นนักกีฬาคนพิการในระดับต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศอันจะเป็นการเสริมสร้างรายได้ที่จะทำให้เศรษฐกิจภายในครอบครัวของนักเรียนและผู้ปกครองมั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ทางโรงเรียนยังขาดรูปแบบในการขับเคลื่อนการส่งเสริมศักยภาพด้าน

สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่ชัดเจนและเป็นระบบและที่สำคัญเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมโลกในปัจจุบัน อีกทั้งทำให้องค์กรสามารถกำหนดทิศทาง วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ (Keeves, (1988,อ้างในวาโร เฟิงส์วีสต์(2558), Maduas, et al. (1983,อ้างในนภดล ชูลีจันทร์ (2560), Klika & Jordan (2013), วิรัช สงวนวงศ์วาน (2557),เอกชัย บุตรแสนคม (2559), สมุทรา ชำนาญ (2559) วิจิตรา โคตรบัญชา (2562) และนพดล ชูลีจันทร์ (2560) ได้กล่าวถึงรูปแบบว่า เป็นแบบแผนแบบอย่าง หรือแบบจำลอง ที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแนวทาง แนวปฏิบัติในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ถูกออกแบบ หรือพัฒนาขึ้นจากการศึกษาหลักการ ทฤษฎีเพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือเป็นแนวทางในการสร้าง หรือทำซ้ำหรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลักการหรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัย ชุดความรู้ ชุดกระบวนการ หรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มีความสัมพันธ์องค์ประกอบ สามารถสื่อสารสร้างความเข้าใจแก่บุคคลอื่น ๆ ได้เพื่อให้สามารถนำไปใช้ หรือปฏิบัติได้ส่งผลทำให้ 1) ทำให้การกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์และทิศทางในการดำเนินงานขององค์กรในอนาคตชัดเจนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบด้าน 2) ทำให้การดำเนินงานทุกส่วนภายในองค์กรเป็นไปอย่างมีเอกภาพและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน 3) ทำให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับมีส่วนร่วมในการริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนาองค์กรให้มีความก้าวหน้ามีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 4) ทำให้องค์กรสามารถคาดคะเนปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและเสาะหาเทคนิควิธีในการเปลี่ยนแปลงปัญหาให้เป็นโอกาสเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุผลสำเร็จตรงตามเป้าหมาย 5) ทำให้ผู้บริหารทุกระดับมีวิสัยทัศน์ชัดเจนตรงกันสามารถตัดสินใจได้อย่างรอบคอบและลดความเสี่ยงในการดำเนินงาน

5.2.2 ผลการพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มี 3 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของรูปแบบ ร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบ การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความเป็นไปได้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74, \sigma = 0.44$) และความเป็นประโยชน์ ในการนำไปใช้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) ส่วนร่างคู่มือการใช้รูปแบบมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) และความเป็น

ประโยชน์ในการนำไปใช้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.39$) ตามลำดับผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ประวิทย์ ประมาณ (2560) ศึกษา รูปแบบกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ในโรงเรียนกองทุนการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนักเรียน จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .95 และแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .88 พบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบายการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ 2) ด้านบทบาทของครูผู้สอนในสถานศึกษา 3) ด้านกิจกรรมที่สถานศึกษาได้จัดให้กับนักเรียน 4) ด้านขั้นตอนการจัดโครงการกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ 5) ด้านการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม และ 6) ด้านผลการปฏิบัติ หรือผลลัพธ์ของโครงการ นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ในโรงเรียนกองทุนการศึกษา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.46 ยศวิวัฒน์ เชื้อจันอัด นพคุณ ภักดีณรงค์และนฤมล เอนกวิทย์ (2558) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 3.1) ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 3.2) ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ขั้นที่ 3.3) ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นที่ 3.4) ขั้นการแสดงออก ขั้นที่ 3.5) ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 3.6) ขั้นสรุปผล 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน

หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาของผู้บริหารจำเป็นต้องกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวิธีการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพด้านความพร้อมของนักเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อม ตลอดจนมีการนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่อง และนำผลการนิเทศ กำกับ ติดตามมาขับเคลื่อนการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ ปณิตดา วงศ์จันตา (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ มีวิธีดำเนินการ ได้แก่ มี 3 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของรูปแบบ ซึ่งมี 2 ส่วน ได้แก่ 3.1) ขั้นตอนการส่งเสริม (SPICER) คือ ประเมินสมรรถภาพทางกายผู้เรียน (Student Assessment) วางแผนการส่งเสริมแบบมีส่วนร่วม (Planning) จัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) แนะนำและสนับสนุน (Coaching) ประเมิน สรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) 3.2) ระบบสนับสนุน คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพลศึกษา ล่ามภาษามือ งบประมาณ สื่อ

วัสดุอุปกรณ์และการจัดสภาพแวดล้อม ผลการศึกษา พบว่าวิจัยรูปแบบมีประสิทธิภาพ คือ ระดับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนทุกด้าน ได้แก่ ความอ่อนตัว ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของระบบหัวใจ และไหลเวียนเลือดก่อนและหลังการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยหลังการใช้รูปแบบฯ สมรรถภาพทางกายสูงกว่าก่อนใช้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ครูและผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการนำรูปแบบฯ มาใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด และ The Wallace Foundation (2013) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการวิจัย ให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียนทุกคน และนโยบายของโรงเรียน เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สนับสนุนแนวคิดของ US Department of Health and Human Services (2008) ที่กล่าวว่า สมรรถภาพทางกายของนักเรียนเป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลการสอนกิจกรรมการส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

จุดมุ่งหมายของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สอดคล้องกับ Wohlstetter (1995) ที่ได้เสนอแนวคิดของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) มุ่งเน้นความสำเร็จที่ผู้เรียนโดยตรงให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและความสำคัญของคณะทำงานที่สามารถดำเนินการได้ตามพันธกิจ เป้าหมาย สนับสนุนแนวคิดของ The Wallace Foundation (2013) ที่กล่าวว่า กุญแจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา คือ การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของนักเรียนทุกคน สอดคล้องกับ Denning (2020) ที่เสนอองค์ประกอบการบริหารในศตวรรษที่ 21 เน้นกลยุทธ์การทำงาน เริ่มต้นจากความต้องการและสร้างความสามารถพิเศษของผู้ใช้บริการ

กระบวนการของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) จัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) การประเมิน สรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) 2) การส่งเสริม 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อม สอดคล้องกับ Lunenburg and Ornstein (2012) นำเสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงระบบไว้ว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากทำการวิเคราะห์การดำเนินงานทางการวิจัย และบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้กรอบแนวคิดระบบเปิด มิติการดำเนินงานของ สถานศึกษาสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการแปรสภาพ และผลผลิต กรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ช่วยให้การวิเคราะห์การดำเนินงานของสถานศึกษาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบ การบริหารงานของ

สถานศึกษาทำให้การวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีความถูกต้องและยังสามารถชี้ให้เห็นถึงความพยายามของผู้บริหารในการริเริ่มให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในระบบ อีกด้วยและใช้ทฤษฎี Deming Cycle ของ Edwards Deming ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบต่อเนื่อง ประกอบด้วย การวางแผน (Plan: P) การดำเนินงาน (Do: D) การตรวจสอบผลการดำเนินงาน (Check: C) การปรับปรุงแก้ไขปัญหา (Action: A) (ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และสุชาติ บางวิเศษ, 2562)

ขั้นตอนการดำเนินงาน สอดคล้องกับ รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ของพิชัยณรงค์ กงแก้ว (2562) ที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ (SIPCE) 4 ขั้นตอน (PACE) คือ องค์ประกอบที่ 1 ผู้เรียน (Student) องค์ประกอบที่ 2 ผู้สอน (Instructor) องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Pedagogy) มี 4 ขั้นตอน (PACE) ดังนี้ ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติ (Acting) ขั้นการสรุปผล (Concluding) และขั้นการ ประเมินผล (Evaluating) องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหา (Content) และองค์ประกอบที่ 5 ระบบสนับสนุน ประวิทย์ ประมาณ (2560) ศึกษารูปแบบกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ในโรงเรียนกองทุน การวิจัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า มีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบายฝ่ายบริหาร 2) ด้านบทบาทของครูผู้สอนในสถานศึกษา 3) ด้านกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียน 4) ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5) ด้านการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม และ 6) ด้านผลลัพธ์ คือระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ของนักเรียนและผู้ปกครอง

การส่งเสริมศักยภาพของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สอดคล้องกับจินตนา สรายุทธพิทักษ์ และคณะ (2562) ศึกษากลยุทธ์ส่งเสริมกิจกรรมทางกายของนักเรียนในกรุงเทพมหานคร ผ่านการบริหารโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน ผลการวิจัย มี 3 องค์ประกอบสำคัญของการบริหารโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน ได้แก่ 1) การจัดการสิ่งแวดล้อม สื่ออุปกรณ์ ตามบริบท 2) เวลาสำหรับกิจกรรมพลศึกษา และ 3) การจัดหาอาหาร และโภชนาการ

การส่งเสริมศักยภาพด้านความพร้อมของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญ ต้องมีการสร้างจูงใจรวมทั้งแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาเป็นนักกีฬาอาชีพ มีรายได้ที่สามารถจุนเจือตัวเองและครอบครัว ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของคนพิการและครอบครัวสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2557) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านพัฒนาความสามารถทางกายของนักกีฬาหรือผู้เล่น โดยจะต้องมีการขยายฐานให้มีผู้เล่นกีฬาให้มากขึ้น มีการส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายให้เยาวชนได้เล่นกีฬาทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา โดยเฉพาะในระบบการศึกษา ควรมีการส่งเสริมทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษามีการส่งเสริมทักษะการกีฬาหลากหลายชนิด ควรให้มีพัฒนาการของ

ทักษะกีฬาเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ระดับต่ำจนถึงระดับสูง ปลูกฝังให้รักการเล่นกีฬาตั้งแต่ยังเด็ก ควรมีศูนย์กีฬาโรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ และดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดจนการพัฒนาผู้เล่นกีฬาที่มีแววเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค หรือประเทศ โดยนำนักกีฬาที่มีทักษะดีให้ได้รับการฝึกพัฒนา และได้เข้าแข่งขันเพิ่มประสบการณ์สู่ความเป็นเลิศในระดับสูงขึ้น

การส่งเสริมศักยภาพด้านครูผู้สอน ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อมในแต่ละวัน/สัปดาห์ ซึ่งนักเรียนทุกคนเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อม เพราะเด็กบางคนปัญหาทางด้านสุขภาพและข้อจำกัดในเรื่องความพิการ รวมทั้งปัญหาทางด้านสุขภาพ ทำให้การดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อมไม่ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ Glotova (2011) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการศึกษากีฬาในโรงเรียนของรัสเซีย สำหรับการพัฒนาระดับมืออาชีพและประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู ผลการศึกษา พบว่า สิ่งสำคัญที่สุดที่ค้นพบจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนในครั้งนี้ คือการเชื่อมโยงความรู้ของครูผู้สอนให้ระหว่างทำการสอน ในระยะแรกครูผู้ร่วมสอนมักจะเริ่มต้นด้วยการเข้าใจผิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่จัดทำขึ้นซึ่งครูควรจะเป็นเพียงผู้ดำเนินการ นักเรียนจะต้องให้เป็นหลักของชั้นเรียน ทั้งนี้ในรูปแบบใหม่ของการศึกษากีฬา ควรมีรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันตามสไตล์ของผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะอาดของกิจกรรมในชั้นเรียน และการเตรียมการเรียนการสอนด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ เพราะการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวมีเวลาน้อยไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและการนำไปประยุกต์ใช้

การส่งเสริมศักยภาพด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินกิจกรรม สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จำเป็นต้องมีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเอื้อต่อการพัฒนา และลักษณะความพิการซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2557) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการจัดให้มีจำนวนมากเพียงพอกับความต้องการ รวมทั้งเปิดกว้างและอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมให้มากที่สุด

การส่งเสริมศักยภาพด้านการดำเนินกิจกรรม สอดคล้องกับ Presidential Youth Fitness Program (2014) ที่กล่าวว่านักเรียนมัธยมศึกษาเป็นวัยที่ที่ร่างกายต้องการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ติดต่อกันเพื่อเพิ่มการเสริมสร้างกล้ามเนื้อ (Muscle-strengthening) การเสริมสร้างกระดูก (Bone-strengthening) สมรรถภาพทางเดินหายใจ เช่น กิจกรรมแอโรบิก การวิ่ง กระโดดตบ กระโดดเชือก ว่ายน้ำ เต้นรำ แบดมินตัน ปั่นจักรยาน เป็นต้น สนับสนุนราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยและสมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2560) ที่ให้ข้อเสนอแนะการออกกำลังกายสำหรับนักเรียนมัธยมหรือเด็กวัยรุ่น ดังนี้ 1) ควรจัดเวลาเพื่อให้เด็กออกกำลังกาย อย่างน้อย 30 ถึง 60 นาที

ต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อให้สมบูรณ์แข็งแรง เพิ่มความสูง 2) โรงเรียนควรจัดโปรแกรมการฝึก การออกกำลังกายที่จะเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเสริมสร้างกระดูกและให้ระบบกล้ามเนื้อมีความแข็งแรง เช่น เดินสี่ขา กระโดดเชือก ว่ายน้ำ แบดมินตัน และยกน้ำหนักขนาดน้อย 3) สนามที่เล่นควรมีขนาดใหญ่ สภาพแวดล้อมดี โลงแจ้ง อากาศถ่ายเทดี 4) จัดสถานที่ที่บ้านหรือพาไปทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ออกกำลังกายแบบแอโรบิค เช่น เล่นกีฬา วิ่ง กระโดดเชือก ดีแบดมินตัน หรือ ว่ายน้ำ ฯลฯ สอดคล้องกับการวิจัยของ จุฑารัตน ภัทรเกษวิทย์, สุธนะ ดิงศภัทย์ (2558) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมทางกายหลังเลิกเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การกำหนดช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมทางกาย เนื่องจากนักเรียนมีกิจกรรมพิเศษหลังเลิกเรียนหลายอย่าง จึงควรมีการวิเคราะห์ปัญหา ความสนใจของนักเรียนให้ชัดเจน แล้วกำหนดเป็นตารางของโรงเรียน มีการประชาสัมพันธ์สนับสนุนเป็นนโยบาย สนับสนุนการออกกำลังกายและควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อการดำเนินงานที่เป็นระบบและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานชัดเจน สอดคล้องกับการวิจัยของ พุทธรัตน์ พุทธจำ, สุธนะ ดิงศภัทย์ (2558) ที่พบว่า นักเรียนจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับวัย มีสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายที่ดี รักในการออกกำลังกายทั้งนี้ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร คือ สถานที่ในร่มที่ใช้ในการสอนไม่เพียงพอและกีฬา บางชนิดจำเป็นต้องมีสนาม และโค้ชกีฬาโดยเฉพาะ นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มากกว่าการเคลื่อนไหวร่างกายผู้วิจัยเสนอแนะให้พัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนแก่นักเรียนโดยพัฒนาเป็นหลักสูตรเพิ่มเติมขัดแย้งกับการวิจัยของรัตนพร ทำไหม (2560) ศึกษาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)พบว่า สมรรถภาพทางกายของนักเรียนมัธยมศึกษาเมื่อได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาส่วนใหญ่อยู่ในในระดับปานกลาง สนับสนุนนโยบายของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) ที่พัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ ใหม่วิ่งพลศึกษาเพิ่มขึ้น อบรมครูพลศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งการจัดกิจกรรมกีฬาหลังเลิกเรียน (After school program) ส่งเสริมให้เยาวชน ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำ

5.2.3 ผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

จากการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น พบว่า มีผลการใช้รูปแบบ คือ การทดสอบสมรรถภาพทางกายตามองค์ประกอบ ได้แก่ด้านความอ่อนตัว 1) นอนคว่ำหน้ายกลำตัว มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 6.81 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 9.31 คะแนน ด้านความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ 1) ยกดัมเบล

7 ก.ก. (13 ปีขึ้นไป) มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.49 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 28.06 คะแนน 2) ด้นพื้นประยุกต์ 30 วินาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 20.75 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 26.81 คะแนน 3) ยืน-นั่ง บนเก้าอี้ 60 วินาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.67 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 30.56 คะแนน และ ด้านความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด 1) ลูก-นั่งประยุกต์ 3 นาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 23.64 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 30.42 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทั้ง 3 ด้าน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียนและผู้ปกครอง มีระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบฯ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.94$, $\sigma = 0.23$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ U.S Department of Health and Human Services (2018) ที่กล่าวว่า ที่ส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางกายในโรงเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย กิจกรรมเกม กีฬา และกิจกรรมแกไขความบกพร่อง ความไม่สมวัยหรือความพิการหรือส่งเสริมพัฒนาการหรือคงสภาพการเคลื่อนไหวที่มีอยู่สอดคล้องกับข้อมูลของ Centers for Disease Control and Prevention (2014) ที่กล่าวว่า มีหลักฐานยืนยันว่า การเพิ่มเวลาสำหรับกิจกรรมพลศึกษาส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถภาพทางกายของนักเรียน สนับสนุนข้อมูลของWorld Economic Forum (2018) นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางกายมีผลต่อความสามารถของสมองที่ไซบริหารจัดการเรื่องต่างๆ ในชีวิตได้สำเร็จ (Executive function) รวมถึงทักษะการเคลื่อนไหว (Motor skills) และกระตุ้นรัฐบาลให้กำหนดนโยบายและนักการวิจัยให้นำผลการวิจัยไปใช้ในโรงเรียนโดยการสอนพลศึกษาหรือออกกำลังกายทุกวัน สอดคล้องกับการวิจัยของ สุภาพร เทพยสุวรรณ (2561) กล่าวว่า กิจกรรมการเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีประโยชน์กับคนทุกเพศทุกวัยโดยเฉพาะในวัยรุ่น ช่วยเพิ่มมวลกระดูก ความแข็งแรงของข้อต่อและระบบกล้ามเนื้อของร่างกาย เช่น กิจกรรมกระโดด การเดินตามเส้น เดินสี่ขาตามแบบ กิจกรรมที่ช่วยเผาผลาญไขมันส่วนเกินให้ออกไปจากร่างกายทำให้เด็กมีร่างกายที่แข็งแรง สมส่วน วิ่ง ชี้จักรยาน เต็นแอโรบิก ว่ายน้ำ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีผลการใช้รูปแบบที่บ่งบอกได้ว่าสามารถนำรูปแบบที่ได้ไปส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพได้ และส่งผลต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว

หรือสุขภาพให้มีสมรรถภาพทางร่างกายที่ได้มาตรฐานและสูงขึ้น และสามารถสร้างความมั่นคงในการก้าวสู่ความเป็นนักกีฬาในอนาคตได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ในการบริหารจัดการโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทอื่นๆ

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความประเต็นที่ท้าทายความเหมาะสมของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนในการจัดการสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ในโรงเรียนเฉพาะความพิการอื่น หรือโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ หรือโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ